

तायां न मे दहति किं च न *verbrennt mir Nichts* Spr. 3448. दग्ध 4) ० ति-
थि Verz. d. Oxf. H. 86, a, 38. 333, b, No. 783. — caus.: न प्रुध्यति यथा

भाण्डं मुराया दहति सत् *würde dieses auch gebrannt* VṚDDHA-KĀN. 11, 7.

— घनु 1) NĪLAK.: दग्धं कालात्मना ईश्वरेण अनुवहति (!) वज्रपादिः

अनुवहति wird doch wohl = अनुवहते (so ist zu lesen) sein.

— नि, न्यदहन्काष्ठवेष्टितम् (कलेवरम्) Bṛĥ. P. 10, 6, 33.

— प्र caus. *verbrennen lassen*: यावच्चामौ मृते पत्नौ स्त्री नात्मानं प्रदा-

हयेत् Spr. 2479.

— वि *verbrennen, versengen*: विदहत् तमङ्गेषु शीतो ऽपि मलयानिलः

KATHA. 104, 8. — partic. विदग्ध 3) *verschmizt, verschlagen* Spr. 386, v. l.

— सम् *verbrennen, versengen*: कुप्यामवासः u. s. w. विनाग्निना संदहते

शरीरम् Spr. 690.

दहन 1) a) धारणा *die brennende, die des Feuers* Verz. d. Oxf. H. 237,

a, 6. — 3) दहनात्मक R. 7, 23, 4, 20. दहनात्मता KATHA. 74, 160.

दहनता (von दहन) f. *der Zustand des Feuers*: किम् दहनतामायाति

Spr. 3372.

दहनोपल HALA. 2, 21.

दहर् 2) b) MĪT. III, 81, a, 13. दहरो ऽल्पमूषकप्रकुङ्कुन्दरी वा 14.

दह्र 1) दह्रम् adv. *wenig* TS. 7, 3, 3, 1.

1. दा A. a) दत्ते PĀNĪKAT. I, 336. Spr. 3207, v. l. — c) ददति Spr. 4398.

ददत् 3484. ददेत् PĀNĪKAT. DHARMA. 6, 16. — 1) *zurückgeben* KATHA. 74,

148. *hinzufügen*; s. दत्तात्तर. कस्योपमा दीयते so v. a. *mit wem kann*

man dich vergleichen? VṚDDHA-KĀN. 12, 16. पटक् द्वा *die Trommel rühren*

lassen, durch die Trommel ausrufen lassen KATHA. 73, 357. Sp. 367,

Z. 33 streiche ददित्; Z. 34 streiche das Eingeklammerte; Z. 33 stello

ÇRĜĠRAT. 13 (Spr. 1231) zu 2) Sp. 368, Z. 17. — 2) Sp. 368, Z. 14 पदे दा heisst

auch seinen Fuss setzen auf (loc.) Spr. 1903. 1944, v. l. LA. (II) 87, 10.

— caus. 2) इति राज्ञा स्वनगरे दापयामास घोषणाम् *liess verkünden* KA-

THA. 64, 86.

— घनु 4) MBu. 7, 9499 liest die ed. Bomb. अनुव्रतामि st. अनुव्रदामि.

— अनुव्रयी nach Śā. Gefährtin.

— घा 2) act.: आदघ्यान् च साधुभ्यः *er nehme Nichts von Guten* Spr.

3390. दष्टिं न चाददुः so v. a. *wandten nicht das Auge* (von ihm) Bṛĥ. P. 10, 41, 6.

— desid. TS. 1, 3, 1, 1.

— अघ्या 1) zu न क्लिप्तः परमभ्याददीत vgl. Spr. 1334 und die Er-

klärungen des Schol. Th. 3, S. 371.

— उपा 3) नाद्य शोकमुपादे (so die ed. Bomb.) MBu. 7, 268. — 6)

गर्भशय्यामुपादाय भुज्यते पौर्वदेहिकम् *von dem Augenblicke an, dass man*

im Mutterleibe liegt, Spr. 3692. — 8) इतः प्रभृति मया नाटकमुपादीयते

Śā. D. 129, 10.

— समुपा 1) *to take* BENFEY.

— व्या, ० देहि und med. व्यादत् ohne मुखम् Bṛĥ. P. 10, 8, 36.

— समा 2) f) *herausbringen* so v. a. *erkennen*: तत्त्वं समादाय समाचरति

स्वार्थम् Spr. 4311.

— परि Z. 2 vom Ende, zu परीत vgl. oben u. 3. इ mit परि 3). — Vgl.

परिदा figg.

— प्र 1) *hingeben* so v. a. *abschaffen*: विप्रो राज्ञः प्रदातिरीश्वराः TS.

3, 1, 8, 2. — caus. 1) *sich geben* —, *sich zahlen lassen*: अल्पेनाल्पेन दयेन

V. Theil.

वर्धमानं प्रदापयेत् MBu. 12, 3308.

— संप्र Z. 8. fg. streiche die Stelle Verz. d. Oxf. H. 1, b, 13, da hier
संप्रदाय subst. ist.

3. दा, त्रिंशद्भागदिन *getheilt in* WEBER, ĠŌT. 41, 14.

— अत्र 1) *zerschneiden, zerstückeln* Bṛĥ. P. 10, 33, 5. — caus. med.
abtheilen lassen Āṣv. ÇR. 1, 7, 3.

— वि 3) die neuere Ausg. विचिह्य st. विदित्य.

4. दा mit नि vgl. निदातर, निदान.

— वि lösen: व्यद्यत्, वि द्यतः TBa. 3, 10, 9, 1.

7. दा mit अत्र Z. 7 lies त्रीण्यवदातानि वि०.

दान 1) c) *südlich, im Süden wohnend* Verz. d. Oxf. H. 239, a, 10. —

2) lies दातस्पायनम्.

दातायणा 1) adj. (f. ई) zu Dakṣha in Beziehung stehend WEBER,
Nax. 2, 392.

दातायणि (patron. von दातायणा) m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf.

H. 33, a, 36 (दात्मायणि gedr., दाता० im Ind.).

दानिण्य 2) a) und d) *südliche Herkunft* Spr. 3777.

दानिण्यवत् (von दानिण्य) adj. *liebenswürdig, freundlich, rücksichts-*

voll: ० वद्दा *eine solche Frau habend*; davon nom. abstr. ० ता f. Spr. 3094.

दाद्य *füge Rührigkeit, Fleiss* (welche Bed. das Wort an den meisten Stel-

len hat) hinzu. मुखं दुःखात्तमालस्यं दाद्यं दुःखं मुखोदयम् Spr. 3246. 3002.

दाटिम 1) a) n. pl. PAT. in MAHABH. 213.

दाण्डक m. N. pr. eines Bhoḡa Verz. d. Oxf. H. 216, b, 13. दाण्डक्य v. l.

दाण्डक्य m. N. pr. eines Fürsten (= वृक्षश्च Schol.) Spr. 4160, v. l. für

दाण्डक (vgl. Th. 3, S. 398). eines Bhoḡa, v. l. für दाण्डक Verz. d. Oxf.

H. 216, b, 13.

1. दातर *freigebig* KATHA. 34, 153. Sp. 383, Z. 2 v. u. ऋणं दा bedeutet

zwar eine Schuld abtragen, aber ऋणादातर ad Hir. I, 100 (Spr. 994) ist

wie ऋणप्रदातर MĀRK. P. 34, 113 (Spr. 994) ein Mann, der Geld ausleiht.

2. दातर nach NĪLAK. = अचक्रेतर MBu. 12, 3325.

दातव्य 2) VARĪH. BRH. S. 37, 4.

दातव्य Spr. 4171.

दातामित्रो f. N. pr. einer von Dattāmitra gegründeten Stadt P.

4, 2, 76, Sch.

2. दात्र MĀRK. P. 30, 86.

दाद्, die ed. Bomb. an beiden Stellen richtig दाय.

दादमाद् m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 326, b, No. 772. 332. b.

No. 784. 333, a, 4. दादव्यभट्ट 33. दाद् ist im Mahrattischen nach MO-

LESW. a respectful term of address or mention for one's elder brother,

for one's master, or for an elderly person gen.

दादीराय m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S.

7, 3, Çl. 13; vgl. ebend. S. 19, Anm. 10.

दाधिक N. pr. eines fürstlichen Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 332, b, 6.

दाधिक, अघेर्दाधिकम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 201, a.

दाधीच adj. von Dadhiki kommend, ihm gehörig Verz. d. Oxf. H.

236, b, 17.

दाधियक m. patron., pl. SĀMSK. K. 183, b, 10.

दान् AV. PĀR. 1, 87.